

GARCIA'YA MEKTUP

Amerika Birleşik Devletleri ve İspanya arasındaki savaşın bir aşamasında ABD Başkanı, çok acele olarak Küba'daki isyancıların önderi Garcia'ya bir haber göndermek istedi. Garcia, hangisinde olduğu bilinmeyen Küba dağlarından birinde ve nerede oldukları bilinmeyen onlarca sığınaktan birinde saklanıyordu. Kendisine posta ya da telgraf yoluyla ulaşabilmek olanaksızdı.

ABD Başkanı'nın ona, ne denli önemli bir haber göndermek istediğini bilen çevresindekiler, Garcia'ya bir haberin, ancak elde en götürülebilecek bir mektupla ulaştırılabileceğini bildirmek zorunda kaldılar. Başkanın çaresiz bakışları karşısında yanıt, çevresindeki subaylardan birinden geldi.

'Benim birliğimde, Rowan adında bir çavuş vardır' dedi. Kimsenin nerede olduğunu bilmediği Garcia'yi o bulabilir ve mektubunuzu kendisine ulaştırabilir.

Bu yanıtta Başkan'ın aklı pek yatmamıştı ama, ortada yapılabilecek başka bir şey yoktu. Rowan çağrıldı. Kendisine, Garcia'ya gönderilecek mektup uzatıldı ve... 'Bunu, Garcia'ya teslim edeceksin' denildi.

Rowan mektubu aldı, üniformasının yanındaki deri kesenin içine koydu, kesenin ağzını sıkıca büzdükten sonra, göğsünün üzerine kayışla bağladı. Önce Başkan'a selam verdi, sonra komutanlara, en sonra da kendi komutanına selam verdi, dışarı çıktı.

Rowan, yola çıktıktan tam dört gün sonra, gecenin karanlığından da yararlanarak, üstü açık bir kayıkla Küba sahilinin açıklarına vardı. Küba'nın, balta girmemiş ormanlarına dalıp, gözden kaybolduktan üç hafta sonra, adanın öteki yakasında ortaya çıktı. Ülkesinin düşmanı bir ülkeyi, yürüyerek bir uçtan öteki uca geçti ve Garcia'ya, mektubunu teslim etti.

Burada size Rowan'ın, Garcia'ya mektubu götürebilmek için ne zorluklar atlattığını, ne tehlikeler geçirdiğini anlatacak değilim. Onun, ne denli kahraman bir asker olduğunu da anlatacak değilim. Yalnızca bir noktayı, hem de çok gereksinim duyduğumuz bir

noktayı, iyice belirtmek için yazıyorum size tüm bunları.

ABD Başkanı'nın makam odasındaki olayı, ana çizgileriyle bir kez daha gözden geçirelim:

ABD Başkanı Mckinley, Garcia'ya teslim edilmek üzere Rowan'a bir mektup verdi. Ona yalnızca, 'Bu mektubu Garcia'ya teslim ediniz' dedi. Rowan mektubu aldı, göğsüne bağladı, selamını verdi ve odadan çıktı.

Lütfen dikkat ediniz: Rowan, 'Garcia nerede?' diye bir soru sormadı. 'Garcia kim?' diye bir soru da sormadı. Yaptığı tek şey, kendisine verilen görevi almak oldu. Zaten kendisinden beklenen, onun da yapması gereken buydu.

Rowan, ülkesindeki her okula heykeli dikilebilecek ve yetişen tüm kuşaklara örnek olarak tanıtılabilecek bir 'ölümsüz kahraman'dır. Fakat bugünün gençleri onun kahramanlığından çok, başka bir özelliğini örnek almak zorundadırlar. Rowan'ın örnek alınması gereken özelliği, verilen görevi sadakatle kabullenmek, o görevi yerine getirebilmek için hemen harekete geçmek ve görevi eksiksiz tamamlayabilmek için tüm enerjilerini bir noktada toplamak disiplindir.

Özetle, Garcia'ya gönderilecek mektubu almak, hemen götürmek için yola çıkmak ve mektubu Garcia'ya teslim ederek görevi kendinden beklenildiği güven düzeyinde tamamlamak sorumluluğu ve terbiyesidir.

General Garcia şimdi yaşamıyor, fakat yeryüzünde başka Garcia'lar var. Ve o Garcia'lara gönderilecek başka mektuplar var. Çevremize baktığımızda ise, genellikle güçsüz, isteksiz, gönülsüz ve umursamaz kişilerle karşılaşıyoruz.

Yönetici olarak görev yaptığınız iş yerinizde, varsayın ki altı yardımcınız var. Bunlardan birini çağırın ve kendisinden söyle bir istekte bulunun:

'Lütfen benim için ansiklopediye bakıp, Corregio'nun yaşamına ilişkin özet bir bilgi hazırlayın.' Yardımcınız size, 'Peki, efendim' deyip, bu görevi yapmaya hemen gidecek mi?

Boş yere umutlanmayın. Büyük bir olasılıkla böyle bir şey yapmayacak. Donuk bir ifadeyle yüzünüze bakacak ve size, şu sorulardan birini ya da birkaçını soracaktır: -O kimdir?

-Hangi ansiklopedi'den bakayım?

-Fakat bu görev benim sorumluluk alanıma girmiyor ki, efendim...

-Bismarck'ın yaşam öyküsünü istemiyorsunuz, değil mi?

-Bunu benden daha kıdemli bir arkadaş yapsa daha iyi olmaz mı, efendim?

-Yaşamı hakkında bilgi istediğiniz bu kişi halen yaşıyor mu, yoksa ölmüş mü, efendim?

-Acelesi var mı, yoksa elimdeki işi bitirdikten sonra yapmam olur mu?

-Ben ansiklopediyi bulup getirsem olur mu, yoksa oradaki bilgiyi aynen kopya çekmemi mi istersiniz? -Bu kişinin yaşamını niçin öğrenmek istiyorsunuz, efendim? -Onun yaşam öyküsünde neyi vurgulamamı istersiniz?

Siz tüm bu soruları büyük bir sabırla yanıtlayıp, kendisinden bu bilgiyi niçin istediğinizi, onun bu bilgiyi nereden, nasıl bulacağını tane tane açıkladıktan sonra bile çalışma arkadaşınız, hiç kuşkusuz, kendi bölümüne gidecek ve kendi yardımcıları arasında 'Garcia'ya Mektup'u götürecek bir kişiyi aramaya çalışacaktır.

Bir stenograf ilanı için başvuruların onda dokuzu, ne imla kurallarını, ne de noktalama işaretlerini kullanmayı bilir. Daha da kötüsü, başvuruda bulunduğu iş için bunların 'olmazsa olmaz' kurallar olduğunu aklına bile getirmez. Böyle bir kişi, Garcia'ya mektup götürebilir mi?

Benim yüreğim, evde olduğu zaman da, işten uzakta olduğu zaman da işini yapan adamdan yanadır. Garcia'ya götürmesi için kendisine verilen mektubu alıp, cebine koyan, fakat aptalca sorular sormayan adamdan yanadır. Uygarlık, işte bu çaptaki kişiler için uzun ve biraz da sıkıntılı bir soruşturma dönemidir.

O her kentte, kasabada, köyde ve her büroda, mağazada ve fabrikada vardır. Dünya, işte bu çaptaki kişilerin sorumluluk bilinci ve

iş terbiyeleriyle ayakta durabiliyor. Tüm insanlık, olgunluğunu biraz daha, biraz daha hızlandırabilmek için, tüm gücüyle, işte bu bilinç ve bu terbiyedeki, bu çaptaki kişiler için haykırıyor:

'Garcia'ya mektup götürecektmiş kişilere gereksinimimiz var. Hem de en kısa sürede, her yerde ve her zaman...'

AÇIKLAMA

Elbert Hubbard'ın Garcia'ya Mektup adlı yaklaşık yüz sene önce yazılmış makalesi tarihin en fazla okunan makalesi olma özelliğini taşıyor. Milyonlarca kopyası çıkartılmış, bakanlara, cephelerdeki askerlere, devlet memurlarına dağıtılmış bu makaleyi ve makalenin kendisi kadar etkileyici olan yayılma öyküsünü sizlerle paylaşmak istedik.

Yeryüzünde birçok şairin, yazarın şiirleri, öyküleri, romanları, yabancı dillere çevrilmiş, kendi ülkesi dışında da yayımlanmıştır ama... Galiba yalnızca bir gazetecinin, bir "gazete köşe yazısı" birçok yabancı dillere çevrilmiş ve kendi ülkesi dışında da birçok ülkede de yayımlanmıştır. O gazetecinin adı, Elbert Hubbard, o köşe yazısının başlığı ise "Garcia'ya Mektup" tur. Elbert Hubbard'ın bu yazısının, yüz yıl boyunca çeşitli ülkelerde yapılan baskısı, yüz milyon adedi aşmıştır.

Tüm meslektaşlarına örnek oluşturacak bir olgunluk düzeyindeki bu Amerikalı gazetecinin, "Philistine" adlı aylık bir derginin 1899 Şubat sayısında yayımlanan bu yazısı, hiçbir olağanüstü özelliği olmayan, sıradan bir çavuşun görev sorumluluğunun öyküsüdür.

Hubbard'ın "Garcia'ya Mektup"undan etkilenen ilk kişi, New York Merkez Demiryolu İşletmesi yöneticilerinden George Daniels oldu. Bu yönetici, "Philistine" dergisindeki yazıyı Genel Yönetmeni'ne okuduktan sonra ondan, bu yazıyı çoğaltıp tüm demiryolu çalışanlarına dağıtmak için izin istedi.

George Daniels istediği izni aldıktan sonra "Garcia'ya Mektup"u beş yüz bin adet bastırıldı ve "Bu çavuşu örnek alınız" ön yazısıyla işletmenin tüm çalışanlarına dağıttı.

"Garcia'ya Mektup"un varlığı, kısa bir süre sonra Rus Demiryolları Genel Yönetmeni Prens Hilakoff'un kulağına ulaştı. New York Merkez Demiryolu İşletmesi çalışanlarından birinden sağlanan "mektup"un bir kopyasını okuduktan sonra Prens Hilakoff, bunun Rusça'ya çevrilmesini ve Rus Demiryolu Şirketi'nin tüm çalışanlarına dağıtılmasını emretti.

"Garcia'ya Mektup", demiryolu işçilerinden, Rus Ordusu mensuplarının eline geçti. Erler arasında elden ele dolayan mektubu Ordu Komutanları okuyunca, mektubun "resmileştirilmesine" ve tüm ordu mensuplarına dağıtılmasına karar verdiler.

Japonlarla başlayan savaş için cepheye giden Rus askerlerin tümünün üniformalarının ceplerinde "Garcia'ya Mektup"un bir kopyası bulunuyordu.

Japonlar, savaşta tutsak aldıkları Rus askerlerin tümünün ceplerinden çıkan "Garcia'ya Mektup"u görünce bu nu ciddi bir incelemeden geçirdiler. "Mektup" Japoncaya çevrildi ve bunun, "Tutsak alınan tüm Rus askerlerin ceplerinde bulunduğu" haberiyle birlikte Japon İmparatoru'na sunuldu. "Mektup"tan imparator da etkilendi ve birer kopyasının Japon Hükümetinin tüm üyelerine dağıtılmasını emretti. Tüm Japon Bakanlar, "Garcia'ya Mektup"u çoğaltıp, kendi bakanlık örgütünde görevli tüm çalışanlara gönderdiler.

ABD Deniz Kuvvetleri mensuplarına 1913'de dağıtılan mektubun özel olarak çoğaltılmış kopyaları ise, Birinci Dünya Savaşına katılan askerlerin önemli bir bölümünün ceplerinde bulunuyordu.